Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31239
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> Kontakt: Stift Stams   <img src="https://manuscripta.at/styles/universitaets-landesbibliothek-tirol.png" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48">   <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg" height="48">>

carnemq; piscium ꝛmmuebat: & utrasq; in manibus eius augebat:
& cum apponi illa populo discipulis impisset: satiati sunt quinq; mila
hominum: & insuper. xij. cophinos de reliquis fragminibus impleuerunt: Qd
uiredici aut fieri pōt mirabilius. Ad id futurum Sibilla cecinerat olim cu
ius uersus tales ferunturi

Ex panibus simul quinq;
& piscibus duobus mirac
mila quinq; i loco desto sa
bat & que superuit frus
tra colleos. xij. quallos im
plebit in spe multorum.

Quero igitur quid potuerit ars magica moliri: cuius puta nihil aliud: q;
ad circūscribendos oculos valet: Item secessurus orandi causa sicut solebat in
montem precepit discipulis: ut nauiculam sumerent: seq; precederent: At
q; illi vergente iam vespere profecti contrario vento laborare ceperunt: Cū
q; iam medium fretum tenerent: tum pedibus mare ingressus consequ
utus est eos: tamq; in solido gradiens non ut poete Orionem mentiūtur
in pelago incedentem: qui demersa corpis parte humero supeminet un
das: & rursus cum obdormisset in naui & uentus usq; ad extremū pe
culum seuire cepisset: excitatus a sompno sedere uentū sub vbo eius & fluc
tus qui maximi ferebantur conquiescere stati mq; sub ūbo eius tranqu
llitas insequuta est: Mentiuntur forte hīc sancte docentes tantum fuisse
in eo pātem: ut impio suo cogeret uentos obsequi: maria seruire. mor
bos cedere. inferos obedire: Quid q; eadem sibilla carminibus suis do
cuerūt: Quarum una: cuius supra fecimus mentionem sic aut

Ventos sedabit verbo
sterner & maria fiereta
pedibus pacis & fide cal
cans fluctus pambula
bit. langores hominū
soluet Vinificabit mortuos arcebit dolores multos Ex uno fonte pinis sacietas entium:

His testimonis quidam reuuci solent eo confugere: ut aiant non esse
illa carmina sybillina: sed a nostris ficta atq; composita: quod profecto nō
putabit: qui Ciceronem Varronemq; legent alios q; veteres: qui Eritream
sybillam & ceteras ꝛmemorant: quas exlibris eius exempla proferimus
qui auctores ante obierunt: q; cristus sedin carnem nasceretur: Verum
non dubito: qui illa carmina prioribus tempibus pro deliramentis habi
tasint: cum ea nemo intellerer: denūciabant ii quedam nōstruosa
miracula: quorum nec ratio nec tempus nec auctor designabatur: De
inq; eritrea foreait: ut diceret insana & mendax aut ii

Dicent sybilla furiosa me
dacem. Cum aut facta fu
erit osa. tum mei meoriā
facietis. & me nemo āplius
furiosam dicet dei magni propheram: